

Nr 437/1987

Given i Helsingfors den 30 april 1987

Skogsförbättringsförordning

På föredragning av jord- och skogsbruksministern stadgas med stöd av skogsförbättringslagen av den 13 februari 1987 (140/87):

1 §

Anser skogsnämnden att genomförandet av en i skogsförbättringslagen (140/87) nämnd plan inom området för ett i 2 § 2 mom. skogsförbättringslagen angivet naturskyddsprojekt inte väsentligt äventyrar genomförandet av projektet, skall skogsnämnden, om avsikten är att skogsförbättringspengar skall beviljas för genomförandet av planen, innan beslut om beviljande av anslag fattas begära länsstyrelsens utlåtande i ärendet.

Länsstyrelsen skall inom två månader efter det anhållan om utlåtande inkommit meddela den som begärt utlåtandet sin uppfattning om det i skogsförbättringsplanen nämnda områdets betydelse ur naturskyddssynpunkt samt huruvida genomförandet av skogsförbättringsplanen äventyrar inrättande av naturskyddsområde. Avger länsstyrelsen inte utlåtande inom nämnda tid, fortsätts verkställandet av skogsförbättringsplanen i behörig ordning.

2 §

Skogsförbättringspengar kan användas för skogsförnyelse då

- 1) rotprisvärdet av det på området växande trädbeståndet och det trädbestånd som under tre års tid före ansökan om förnyelseplan har avverkats på området inom första zonen är högst två gånger, inom andra zonen två och en halv gånger, inom tredje zonen tre gånger, inom fjärde och femte zonen tre och en halv gånger och inom de övriga zonerna högst fyra gånger de genomsnittliga skogsodlingskostnader, som årligen fastställs av jord- och skogsbruksministeriet,
- 2) området är åker eller annars trädlöst eller det eljest inte enligt lagen om enskilda skogar (412/67) åligger jordägaren att förnya skogen,
- 3) plantbestånd som uppkommit till följd av skogsförnyelse har förstörts av någon orsak som inte beror på jordägaren, eller
- 4) stormskada, snöskada eller annan förödelse i naturen som inte beror på jordägaren förutsätter att området beskogas genom odling.

För beskogning av åker får skogsförbättringspengar inte beviljas, om det med avseende på jordmänen och områdets läge bedöms vara ekonomiskt mera ändamålsenligt att bevara området som åker.

3 §

Skogsförbättringspengar kan användas för plantbeståndsvård, då beståndets tillstånd är sådant att röjning och gallring är ändamålsenligt. Skogsförbättringspengar kan användas för plantbeståndsvård en gång under ett trädbestånds omloppstid. Arbetet kan dock upprepas, om plantbeståndet löper risk att förstöras på grund av återväxt av sly. Arbetet får inte finansieras med skogsförbättringspengar, om det i samband därmed från området såsom stämplat bestånd fås en säljbar mängd virke som fyller minimimåtten för massaved.

4 §

Skogsförbättringspengar kan användas för iståndsättning av skogsdiken, om dikningen av området helt och hållet har utförts med jordägarens medel eller om mer än 20 år har förflutit sedan skogsförbättringspengar har använts för dikning av huvuddelen av området. I sistnämnda fall förutsätts det vidare att det på största delen av det område som ingår i samma projekt för iståndsättning av skogsdiken har utförts för skogens utveckling nödvändiga arbeten för vård av plantbestånd och att största delen av skogen på området med avseende på avverkningar är i nöjaktigt skick, om detta krav inte med hänsyn till trävaruhandeln och lägenheten skall anses oskäligt.

5 §

För grundförbättring av väg som har byggts med skogsförbättringspengar samt av därtill ansluten eller särskild upplagsplats eller av väg som för till utvälningsställe kan skogsförbättringspengar beviljas, om mer än 20 år har förflutit sedan dessa projekt blev färdiga och de har skötts och underhållits på ett ändamålsenligt sätt. Undantag kan göras från denna tid, om grundförbättringen är motiverad med hänsyn till utvecklande av vägnätet eller de krav som transportmaterielen ställer.

6 §

Då andra maskiner, konstruktioner, anordningar eller förnödenheter, än sådana som avses i 8 § 1 mom. 3 punkten skogsförbättringslagen måste användas vid genomförandet av ett projekt, och deras anskaffningspris inte är ringa och de kan utnyttjas i flera olika projekt, beaktas såsom kostnader för varje enskilt projekt den del av anskaffningspriset för maskinen, konstruktionen, anordningen eller förnödenheten som motsvarar den andel som dess användning utgör av den uppskattade totala användningen.

7 §

För bestämmande av skogsförbättringsunderstödens belopp och lånevillkoren indelas landet kommunvis i åtta zoner så att

- 1) till första zonen hör av Nylands län de kommuner som inte hör till andra zonen, av Åbo och Björneborgs län de kommuner som inte hör till andra och tredje zonen, av Tavastehus län de kommuner som inte hör till andra zonen, Kymmene och S:t Michels län i sin helhet, av Norra Karelen län Kesälahti samt av Mellersta Finlands län Hankasalmi, Joutsa, Jyväskylä, Jyväskylä landskommun, Jämsä, Korpilahti, Kuhmoinen, Laukaa, Leivonmäki, Luhanka, Muurame, Säynätsalo och Toivakka,
- 2) till andra zonen hör av Nylands län Ekenäs, Hangö, Pojo och Tenala, av Tavastehus län Kuorevesi, Kuru, Mänttä, Ruovesi, Vilppula och Virdois, av Åbo och Björneborgs län Björneborg, Euraåminne, Gustavs, Ikalis, Kalanti, Kiikoinen, Kimito, Kodisjoki, Kullaa, Laitila, Lappi, Lavia, Luvia, Merimasku, Norrmark, Nystad, Pargas, Pyhäranta, Påmark, Raumo, Raumo landskommun, Rimito, Suodenniemi, Tövsala, Ulvsby, Vehmaa, Velkua, Villnäs och Västankfjärd, av Kuopio län de kommuner som inte hör till tredje zonen, av Mellersta Finlands län de kommuner som inte hör till första och tredje zonen samt av Norra Karelen län de kommuner som inte hör till första, tredje och fjärde zonen,
- 3) till tredje zonen hör av Åbo och Björneborgs län Dragsfjärd, Honkajoki, Houtskär, Iniö, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Kihniö, Korpo, Nagu, Parkano, Sastmola och Siikainen, av Kuopio län Keitele, Kiuruvesi, Pielavesi, Rautavaara, Sonkajärvi och Vieremä, av Norra Karelen län Ilomants, Juuka och Lieksa, av Vasa län de kommuner som inte hör till fjärde zonen samt av Mellersta Finlands län Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi och Pihtipudas,
- 4) till fjärde zonen hör av Norra Karelen län Nurmes och Valtimo, av Vasa län Halsua,

Himanka, Jakobstad, Kannus, Karleby, Kaskö, Kaustby, Kelviå, Korsholm, Korsnäs, Kristinestad, Kronoby, Larsmo, Lestijärvi, Lochteå, Malax, Maxmo, Nykarleby, Närpes, Oravais, Pedersöre, Perho, Toholampi, Ullava, Vasa, Vetil och Vörå samt av Uleåborgs län Alavieska, Haapajärvi, Kajana, Kalajoki, Kårsämäki, Nivala, Paltamo, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Reisjärvi, Sievi, Sotkamo, Vuolijoki och Ylivieska,

5) till femte zonen hör av Uleåborgs län de kommuner som inte hör till fjärde, sjätte och sjunde zonen,

6) till sjätte zonen hör av Uleåborgs län Pudasjärvi, Suomussalmi och Taivalkoski samt av Lapplands län de kommuner som inte hör till sjunde och åttonde zonen,

7) till sjunde zonen hör av Uleåborgs län Kuusamo samt av Lapplands län Kittilä, Kolari, Muonio, Pelkosenniemi, Posio, Salla, Savukoski och Sodankylä,

8) till åttonde zonen hör av Lapplands län Enare, Enontekis och Utsjoki.

8 §

Skogsförbättringsunderstöd för verkställighetskostnaderna för andra än sådana projekt som avses i 10 § skogsförbättringslagen, uppgår vid skogsförnyelse, hyggesbränning, plantbeståndsvård och skogsdikning i andra zonen till 10 procent, i tredje zonen till 20 procent, i fjärde zonen till 30 procent, i femte zonen till 40 procent, i sjätte zonen till 50 procent, i sjunde zonen till 60 procent och i åttonde zonen till 70 procent. Vid andra slag av arbeten utgör motsvarande procenttal 5, 10, 20, 30, 40, 50 och 50. I första zonen beviljas inte skogsförbättringsunderstöd.

Det sammanlagda beloppet av understöd som avses i 13 § 2 mom. skogsförbättringslagen är i första och andra zonen 60 procent, i tredje och fjärde zonen 70 procent samt i de övriga zonerna 80 procent.

9 §

De genomsnittliga verkställighetskostnader för hyggesbränning vilka avses i 12 § skogsförbättringslagen fastställs årligen av jord- och skogsbruksministeriet med beaktande av kostnaderna under föregående år och den beräknade förändringen i kostnaderna.

10 §

Det minsta skogsförbättringslån som beviljas är 1 000 mark.

11 §

På lån som beviljats för skogsförnyelse, hyggesbränning, plantbeståndsvård och skogsdikning börjar ränta löpa inom första och andra zonen sedan två år, inom tredje och fjärde zonen sedan fyra år, inom femte och sjätte zonen sedan sex år och inom sjunde och åttonde zonen sedan åtta år förflutit från ingången av den månad då projektet överläts. I fråga om lån som beviljats för andra slag av arbeten utgör nämnda tid i hela landet två år.

Den första annuiteten uppbärs vid den uppbörd som följer närmast efter den dag då ränta börjar löpa på lånet. Såsom första annuitet uppbärs ränta från den dag räntan börjar löpa till utgången av den månad då uppbörden sker samt i avkortning på kapitalet ett belopp som motsvarar skillnaden mellan procenttalen för annuiteten och räntan.

De lån vilkas annuiteter, bestämda enligt 2 mom. eller enligt 17 § 1 mom. skogsförbättringslagen, är mindre än 200 mark återkrävs dock med annuiteter på 200 mark, av vilka de belopp som avses i 2 mom. eller i 17 § 2 mom. skogsförbättringslagen räknas som ränta på det utestående kapitalet. -r den sista annuiteten på ett lån mindre än

200 mark, uppbärs betalningen tillsammans med föregående annuitet.

12 §

En centralskogs nämnd åligger att, i enlighet med vad jord- och skogsbruksministeriet genom beslut föreskriver, årligen utarbeta ett förslag till arbetsprogram för skogsförbättrings arbeten vilket skall innehålla en plan för dispositionen av anslagen och arbetskraften särskilt för varje skogs nämnd.

När ett arbetsprogram uppgörs skall beaktas behovet av olika slag av skogsförbättrings arbeten och möjligheterna att genomföra dem samt sysselsättnings synpunkter. I arbetsprogrammet skall för envar skogs nämnd intas en för varje slag av arbete särskilt uppgjord plan för dispositionen av anslag årsvis samt en plan över dispositionen av arbetskraft månadsvis.

Centralskogs nämnden skall sända förslaget till arbetsprogram till jord- och skogsbruksministeriet för fastställelse. Jord- och skogsbruksministeriet skall innan saken avgörs inhämta arbetskraftsministeriets och forststyrelsens utlåtande.

Anslag som i ett fastställt arbetsprogram har angetts som disponibla får användas utan särskilt tillstånd av jord- och skogsbruksministeriet, om inte ministeriet förordnar annat. I arbetsprogrammet kan företas ändringar i den ordning som jord- och skogsbruksministeriet föreskriver genom beslut.

13 §

En jordägare skall om utarbetande av planer som avses i skogsförbättringslagen och om finansieringen av deras genomförande inlämna ansökan till den skogs nämnd genom vars försorg eller under vars övervakning skogsförbättringsplanen skall utarbetas. Till planen skall fogas en karts kiss och kostnadsförslag för projektet samt vid samfällda projekt en kostnadsfördelning. Dessutom skall till planen vid behov fogas det avtal om genomförande av projektet som har ingåtts mellan nyttohavarna och uppgifter om sysslomännen i fråga om projektet samt, om det behövs, utredning om att projektet kan genomföras enligt vattenlagen (264/61), lagen om enskilda vägar (358/62) eller marktäcktslagen (555/81). Likaså skall till planen fogas annan utredning som forststyrelsen anser nödvändig.

Gäller ansökan som avses i 1 mom. beviljande av skogsförbättringspengar för finansiering av skadestånd som avses i 8 § 1 mom. 8 punkten skogsförbättringslagen, eller av merkostnader som avses i 10 § 2 mom. i lagen och föranleds av naturskyddet, eller för finansiering av ett projekt, som avser sådant förnyande av skogsförbättringsprojekt som åsyftas i 14 § i samma lag, skall skogs nämnden underställa forststyrelsen sitt beslut.

Överstiger verkställighetskostnaderna för ett skogsförbättringsprojekt 300 000 mark, skall skogs nämnden underställa forststyrelsen sitt finansieringsbeslut.

14 §

Utför jordägaren själv ett skogsförbättringsarbete, skall skogs nämnden bestämma inom vilken tid arbetet skall slutföras. Pengarna utbetalas allt eftersom arbetet fortskrider i högst tre rater. Den sista raten, som skall uppgå till minst 20 procent av det beviljade beloppet, utbetalas då det på ett godkännbart sätt har utretts att arbetet är behörigen utfört.

Den tid som avses i 1 mom. får inte bestämmas att vara längre än tre år. Visar det sig under arbetets gång nödvändigt att förlänga tiden, kan skogs nämnden på ansökan göra det.

15 §

Gäller ett projekt för byggande eller iståndsättning av skogsväg eller särskild upplagsplats eller ett projekt för skogsdikning eller iståndsättning av skogsdiken flera än tio olika lägenheter, skall skogsnämnden hålla ett överlåtelsesammanträde sedan arbetet har slutförts. Anser skogsnämnden det vara motiverat, kan överlåtelsesammanträde hållas även om de lägenheter som deltagit i projektet är färre än vad som nämns ovan.

Om ett överlåtelsesammanträde skall nyttohavarna och sysslomännen och vid ett dikningsprojekt de berörda kommunernas miljövårdsnämnder underrättas senast fjorton dagar före sammanträdet. Då den som håller överlåtelsesammanträdet anser det vara befogat, kan det hållas ett fortsatt sammanträde vars tid och plats skall meddelas vid överlåtelsesammanträdet. Om det fortsatta sammanträdet sänds inga särskilda meddelanden, ifall det inte finns särskilda skäl därtill.

Vid överlåtelsesammanträdet skall lämnas en utredning av kostnaderna för projektet. Arbetet skall överlåtas till nyttohavarna eller, då projektet är samfällt, till delägarna för att av dem skötas vidare och underhållas.

16 §

Om ett projekt inte skall avslutas genom ett överlåtelsesammanträde, skall såsom slutredovisning nyttohavarna skriftligen underrättas om beloppet av de kostnader som arbetet har medfört och om lånebeloppet särskilt för varje nyttohavare.

17 §

Till den i 36 § skogsförbättringslagen avsedda vård- och underhållsskyldigheten hör

- 1) i fråga om ett skogsförnyelseområde att det plantbestånd som vuxit upp på området får behövlig skötsel,
- 2) i fråga om dikningsområden och områden för iståndsättning av diken att grävda och rensade fåror samt anordningar och konstruktioner hålls i ett skick som motsvarar en tillfredsställande torrläggningseffekt och att på området utförs behövliga skogsvårdsarbeten, samt
- 3) i fråga om skogsvägar och särskild upplagsplats att försorg dras om behövlig grusläggning, reparation av trummor och broar, öppnande av tilltäppta diken och andra arbeten som vägunderhållet förutsätter.

18 §

Över de skogsförbättringsprojekt för vilkas finansiering har beviljats skogsförbättringslån, skall uppgöras en låneförteckning. Av denna skall framgå varje fastighets namn och registernummer samt kommunen och byn, för viss del av fastighet de uppgifter som behövs för att identifiera den, jordägarens namn och adress, det lånebelopp som för varje delägares del skall betalas till staten och räntan därpå samt den dag från vilken ränta löper och det år då betalning av lånet första gången skall ske.

Skall en jordägares fastigheter med stöd av 18 § skogsförbättringslagen behandlas som en helhet, skall detta inskrivas i låneförteckningen.

19 §

Understiger beloppet av ett lån som beräknats i skogsförbättringsplanen, 5 000 mark, görs ingen anmälan om lånet till inteckningsregistret för införande av panträtt.

20 §

Om debiteringen, uppbörden och redovisningen av statens fordringar gäller vad som stadgas i förordningen angående debitering, uppbörd och redovisning av vissa statens penningfordringar (559/67).

21 §

Görs på ett skogsförbättringslån en extra avbetalning, skall den räknas som avkortning på kapitalet. Genom avbetalningen befrias den betalningsskyldige från erläggande av amortering vid lika många uppbörder som i det erlagda beloppet ingår fulla amorteringsrater. Oberoende av den extra avbetalningen skall ränta på det utestående kapitalet erläggas vid de regelbundna uppbördstiderna som följer på avbetalningen.

Extra avbetalning erläggs till länsstyrelsen. Lån eller återstående del därav kan betalas till länsstyrelsen i ett för allt. Lån kan betalas till forststyrelsen, om detta sker innan låneförteckningen sänts till länsstyrelsen.

22 §

Om statens fordran inte betalas på utsatt tid, uppbärs på det förfallna kapitalet även en årlig dröjsmålsränta på 12 procent, räknat från förfallodagen till dess betalning sker.

23 §

En skogsnämnd har rätt att för ärenden som gäller verkställigheten av skogsförbättringslagen avgiftsfritt få kopior av kartor och handlingar som förvaras hos lantmäterimyndigheterna.

24 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna förordning utfärdas av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna förordning träder i kraft den 1 maj 1987.

Förordningen den 23 februari 1968 om skogsförbättring (113/68) skall dock alltjämt tillämpas så länge stadgandena i lagen om skogsförbättring (413/67) är tillämpliga.

Helsingfors den 30 april 1987

Republikens President
Mauno Koivisto

Jord- och skogsbruksminister Toivo Yläjärvi